

50 vagy 70 év? A magyar polgári térképészet legnagyobb cégének rövid története

HIDAS Gábor¹

¹okleveles térképész

E-mail: hidasga@gmail.com

DOI: [10.30921/GK.76.2024.5-6.3](https://doi.org/10.30921/GK.76.2024.5-6.3)

Absztrakt

A Kartográfiai Vállalat – a magyar polgári térképészet 1954-ben alapított, legnagyobb cégének – rövid története. Áttekinti az állami tulajdontól a privatizációig terjedő és azt követő időszakot, a vállalat növekedését, fénykorát, a rendszerváltást követő átalakulást és a privatizáció következményeit.

Abstract

A short history of Cartographia Company, the most significant company of Hungarian civil cartography, established in 1954. The article provides an overview of the periods of state ownership, privatization and beyond, the company's growth, its best years, its transformation after the change of regime, along with the consequences of its privatization.

1. Bevezetés

Furcsa jubileumi év az idejében az egykori Kartográfiai Vállalat életében. Idén lenne 70 éves a magyar polgári térképészeti- és kiadás hosszú ideig legnagyobb és legjelentősebb központja. A furcsa jelző és a feltételes mód annak köszönhető, hogy a patinás cég 20 évvel ezelőtt kettévált, és két jogutódján keresztül is ünnepelheti az évfordulót. Érdemes átfutni a történeten, hogyan is telt el az elmúlt hét évtized.

A cég történetét alapvetően két nagy szakaszra bonthatjuk. Az első az alapítástól a privatizációig terjedő időszak, a második pedig a privatizációtól eltelt évek.

2. Az alapítástól a privatizációig

A II. világháborút követően az újjászerveződő gazdasági élet, az átszerveződő közigazgatás és az új iskolarendszer rengeteg térképet és atlaszt igényelt, ezért egyre nagyobb igény támadt a térképészek munkájára. 1952-ig azonban fokozatosan felszámolták a nem állami irányítás alatt álló térképészeti műhelyeket, a Honvéd Térképészeti Intézet pedig az ország katonai térképezése mellett ezt a feladatot már nem tudta vállalni. Szükségessé vált tehát a szervezett keretek között működő polgári térképészet létrehozása. Első lépésben 1952-ben megalakult a Geodéziai és Kartográfiai Intézet (GKI), amely azonban elegendő szakember és megfelelő eszközháttér hiányában nem volt képes a polgári célokat szolgáló térképek készítésére. Így alakult meg 1954. december 1-jén a Kartográfiai

Vállalat, ahová átkerült az egyidejűleg megszüntetett Geodéziai és Kartográfiai Intézet kartográfiai részlege.

Alapítólevele szerint feladata közepes és kis méretarányú állami térképek, igazgatási, közlekedési, turisztikai és egyéb polgári célokat szolgáló térképek, valamint oktatási célokat szolgáló iskolai atlaszok és falitérképek szerkesztése, sokszorosítása, kiadása, és az elkészült térképek anyagának őrzése. Irányító szerve 1967-ig az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal, 1967 után a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium (MÉM) volt, majd a rendszerváltást követően a MÉM-et 1992-ben felváltó Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (FVM) fennhatósága alatt dolgozott tovább. 2002 nyarán a cég az FVM-től átkerült az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársasághoz (ÁPV Rt.), majd ugyanazon év karácsonya előtt a parlament úgy döntött, hogy több más állami tulajdonban levő céggel együtt a Cartographiát is privatizálja, mégpedig 100%-ban. Első lépésben 2003-ban 90%-át apportálták az ÁPV Rt. által alapított, vagyonkezelő holdingként működő részvénytársaságba, a Forrás Rt.-be, amely a tőzsdére való bevezetése után úgy határozott, hogy értékesíti a Cartographiát. 2003 októberében pályázat útján meghirdette a céget, és ezzel párhuzamosan az ÁPV Rt. dolgozói kivásárlás keretében megkezdte a kezelésében maradt 10% értékesítését is.

Bár a vállalat 2004-ig tevékenységét végig állami irányítás alatt végezte, működésének ez a szakasza is két részre osztható. Az 1954 és 1989 közötti években a szocializmus idejére jellemző tervgazdaság és a monopolhelyzet, míg a rendszerváltás után a piacgazdaság körülményei és a konkurencia megjelenése határozták meg gazdálkodását.

Az alapítástól a gazdasági társasággá alakulásig

A vállalat 1954-ben 48 fővel, a Guszev utcában (ma Sas utca) kezdte meg működését. A szakmai gerincet alkotó 35 szerkesztő, tervező, rajzoló közül sokan a korábbi Honvéd Térképészeti Intézetben vagy a Magyar Földrajzi Intézetben szerezték szakmai tapasztalatukat, és ez biztosította a cég minőségi tevékenységét. Azonban ez a létszám nem nyújtott az elvégzendő munkákhoz megfelelő háttérrel, ezért növelni kellett a műszaki dolgozók számát. Ennek háttérét az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal (ÁFTH) 1955-ben érettségizett fiatalok részére indított másfél éves kartográfusképző tanfolyama, valamint az 1955-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) térképtudományi tanszékén megindult okleveles térképészképzés adta.

1959. január 1-től a létszám növekedése mellett azonban bővült a tevékenység köre is. A vállalat feladatul kapta topográfiai (felmérés, kartografálás) és polgári célú fotogrammetriai munkák végzését, amellyel együtt hozzá kerültek a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat (BGTV) vonatkozó részlegei a felszereléssel együtt.

Ugyanebben az évben a geokartográfiai rész a BGTV-től átadott, az előző években kialakított szerény felszerelésű kis nyomdával gyarapodott. Ezzel megszűnt annak a kényszere, hogy még a legalapvetőbb nyomdai munkák (fényképezés, szedés) elvégzéséért is nyomdát kellett keresni. A sokszorosító további szívós és tudatos fejlesztése következtében idővel a vállalat saját maga el tudta végezni az alapítólevélben foglalt nyomdai feladatokat, bár a kezdetektől megbízható partnerként működő Offset Nyomdával szükség esetén a későbbi évtizedekben is együttműködött.

A fenti változások következtében a létszám 1959-ben 341 főre bővült. A tevékenységi kör kiszélesedésével azonban a központi igazgatás létszáma is erősen megnőtt. A dinamikus fejlődés, a vidéki telephelyek megalakulása, a nagy beruházások nyomán a vállalat az 1970-es évek elejére nagyvállalattá fejlődött, és az induló 48 főhöz képest 1985-ben a „csúcsponton” 1204 dolgozója volt. A nagyvállalattá fejlődés magával hozta az infrastruktúra kötelező fejlesztését is, így 1969-ben a cég a Bosnyák téren felépült 9 emeletes térképészeti és geodéziai központ három emeletét foglalta el, külön adattári helyiséget kapott, és a nyomda is önálló épületbe költözött, ahol kiépíthette saját, korszerű nyomdaüzemét. Az évek folyamán nagyméretű fényképezőgépekkel, lemezmasoló egységgel, B/1 és A/0 méretű négy- és kétszínnyomó gépekkel bővült a géppark. A kötészet azonban csak az A/0 méretnél kisebb térképek hajtogatására volt alkalmas, az atlaszok irkafűzése, spirálozása és keménytáblába kötése külső kötészetben történt.

Változás történt a kereskedelemben is. Az 1967-es új alapítólevél szerint a vállalat már kiskereskedelmi tevékenységet is folytathatott. Ez kezdetben csak könyvterjesztő vállalatokon keresztül zajlott, majd később a Budapesten, Debrecenben és Esztergomban megnyitott földgömb- és térképboltokon, a '90-es évektől pedig üzletkötőkön keresztül is. 1969. január 1-jétől a vállalat

megkapta az exportjogot, míg 1974. január 1-jétől pedig az importjogot. Az export–import jelentős szerepet játszott a vállalat életében, így a külkereskedelem révén számos neves nyugati céggel került kapcsolatba, és közülük sokakkal tartós együttműködést alakított ki.

Az évek folyamán jelentős üzletággá fejlődött a kartográfiai és nyomdai bér munka, amelyen keresztül más intézmények, vállalatok, kiadók számára készített kiadványok jelentős árbevételt és hasznot hoztak a vállalat számára.

Elmondható tehát, hogy a '70-es évek végére a Kartográfiai Vállalat geokartográfiai része egy olyan teljes vertikumban működő egységgé vált, amelyben a kiadói tevékenységtől kezdve a térképszerkesztésen és gyártáson át, a nyomdai munkákkal és kereskedelemmel bezárólag az egyes üzletágak és tevékenységi körök egymást erősítve biztosították a gazdaságos működést.

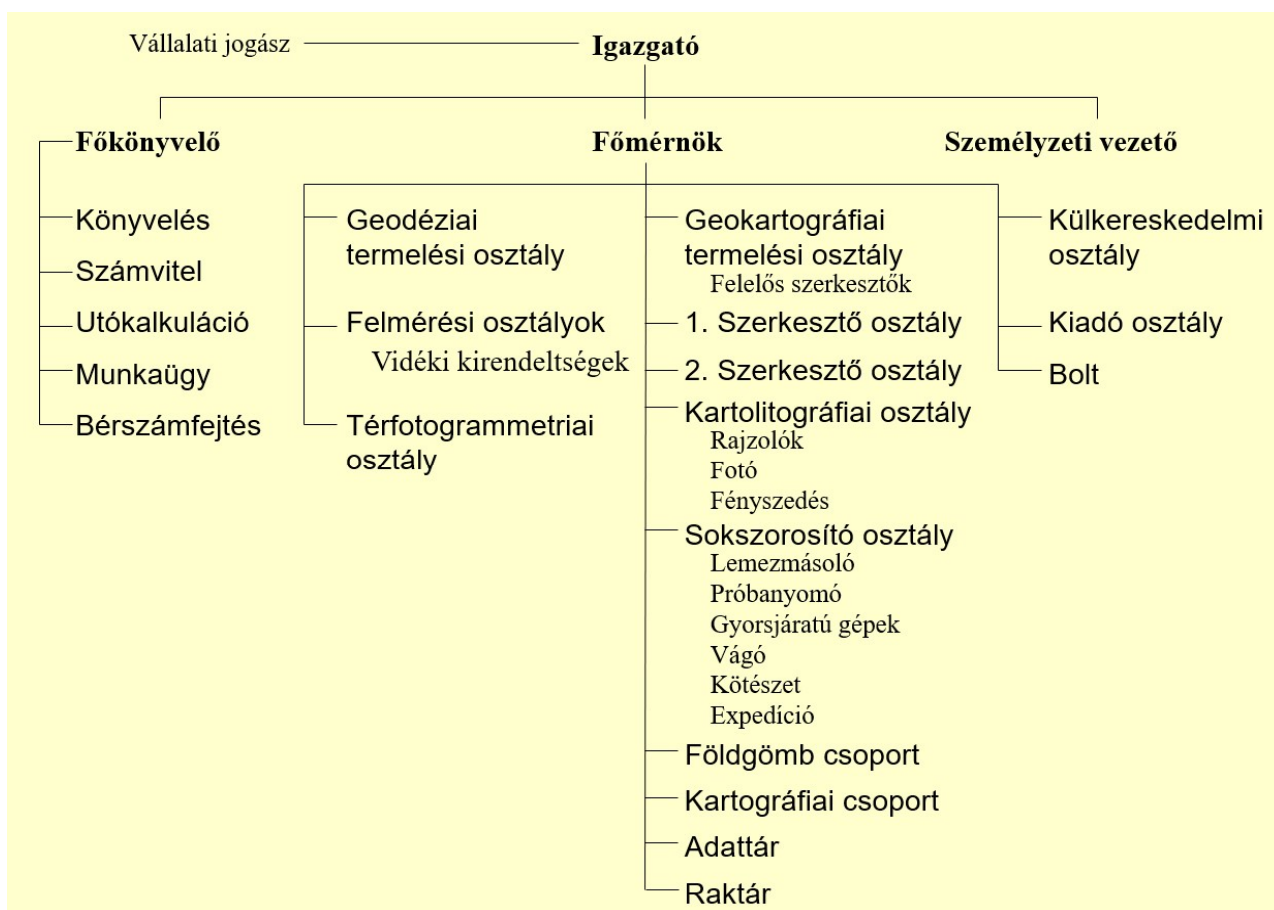
Az anyagi gyarapodás mellett azonban az évtizedek alatt jelentős szellemi tőke is összegyűlt. A kezdeti szakembergárdához a későbbiek folyamán az ELTE Térképtudományi Tanszékén végzett okleveles térképészek, a cégnél eltöltött néhány éves gyakorlati munka révén kartográfiai ismereteket elsajátító földrajz–biológia, történelem–földrajz szakos tanárok csatlakoztak szerkesztőként. A szakképzett térképtervezők számát pedig a vállalat által indított két éves budapesti és debreceni tanfolyamok, valamint az 1981–1982-es tanévtől megindult szakközépiskolai kartográfusképzés érettségizett végzősei gyarapították.

A szellemi tőke részeként kell megemlíteni az adattárat, amely az 1980-as évekre több tízezer hazai és külföldi kiadványa révén az Országos Széchenyi Könyvtár és a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem könyvtára után az ország harmadik legnagyobb térképgyűjteményével rendelkezett.

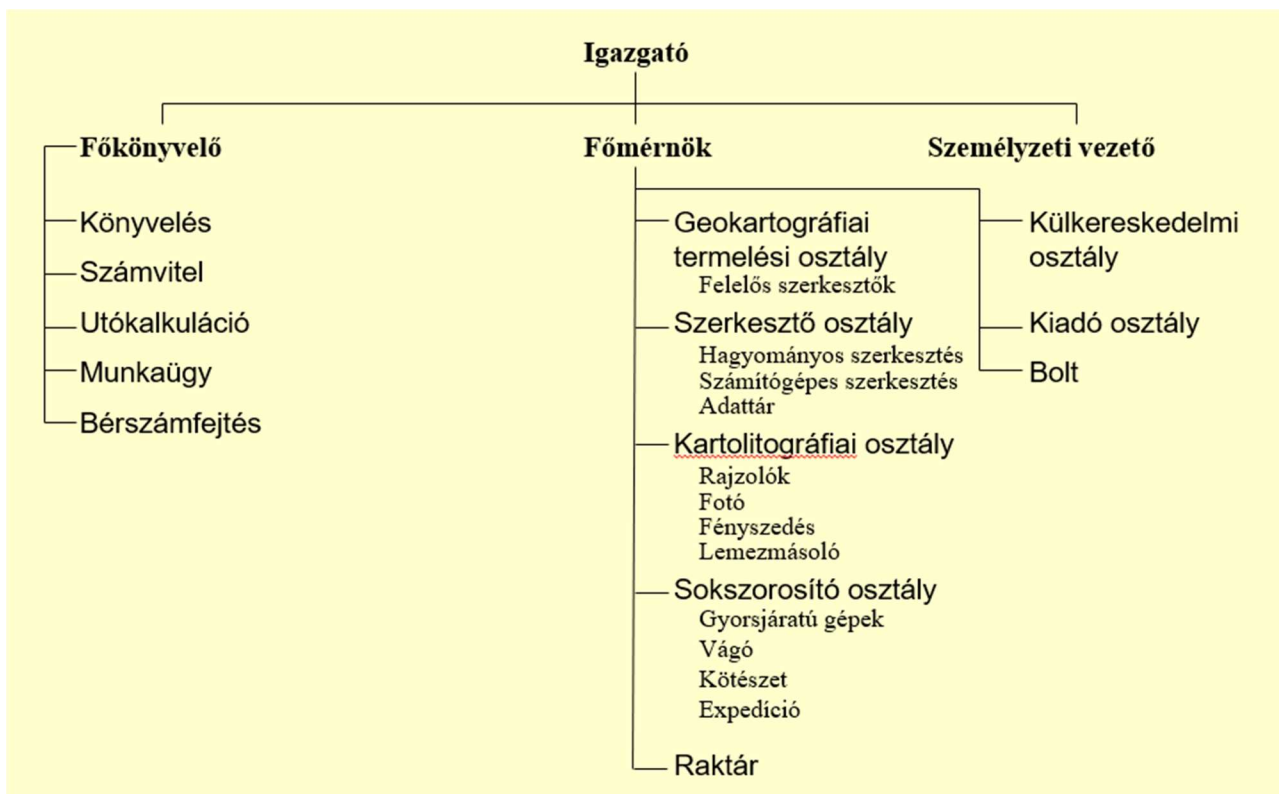
A gazdasági társasággá alakulástól a privatizációig

A nagyvállalattá alakulás folyamán, egészen 1989-ig a vállalat története kettős szálon fut. A felmérési és a geokartográfiai terület gyakorlatilag egymástól függetlenül, jól elkülöníthetően dolgozott. Ám amíg az 1959–1989 közötti időszakban a geodéziai egységek létszáma több mint kétharmadát tette ki a vállalat létszámának, addig a termelési értéknek csak alig több mint 40%-át adták. Ez a tendencia az 1980-as évek folyamán tovább romlott, és a szervezet növekedésével párhuzamosan a gazdasági mutatók kedvezőtlenebbek lettek. Ezek ellensúlyozására vállalati gazdasági munkaközösségek (VGM) alakultak, amelyek a termelési érték és eredmény jelentős, 10%-ot meghaladó részét adták. A legeredményesebb VGM-ek is a geokartográfiai ágazatból kerültek ki.

A rendszerváltozás után a piacgazdaság kihívásainak való megfelelés és az eredményesség jelentős akadálya volt a cég sajátos kettős tevékenysége és felépítése. Az átalakítás több lépcsős folyamata az 1. ábra fázisain keresztül követhető. Az átalakítás előtti állapotot az 1/a. ábra szemlélteti.

1/a. ábra A Kartográfiai Vállalat felépítése 1991-ig. (A kiemelt felsővezetőkön kívül minden részleg élén saját vezető állt.)

1/b. ábra A Kartográfiai Vállalat szervezeti felépítése a geodéziai és fotogrammetriai részlegek leválasztása után. (A kiemelt felsővezetőkön kívül minden részleg élén saját vezető állt.)

A geodéziai és geokartográfiai tevékenységet mindenképpen szét kellett választani, és az sem tűnt kérdésesnek, hogy a geodéziai és fotogrammetriai részlegek önálló cégekként (Carto-Hansa Kft., Cartoranjé Kft., Komunálinfo Rt., Topográfia Kft.) folytathatják tevékenységüket (1/b. ábra).

A geokartográfiai rész jövőjét illetően azonban két elképzelés csapott össze. Az egyik ezt is több apró kft.-re akarta bontani, és a Kartográfiát csak kiadóként képzelte el. A másik irányvonal azonban a geokartográfiát egyedülálló tevékenysége, a felhalmozott szerkesztői tudás megőrzése, valamint az iskolai atlaszok oktatásban játszott szerepe miatt egyben akarta megtartani. Az 1991-ben pályázat útján történt igazgatóváltás ez utóbbi elképzelés megvalósítását eredményezte. A geodéziai, topográfiai és fotogrammetriai tevékenységet leválasztva az 1993. január 1-jén Cartographia Kft. néven gazdasági társasággá alakult jogutód cég tevékenysége ezután kizárólag a nagyközönség és az iskolák számára készülő térképek és atlaszok készítése és kiadása körül forgott.

Természetesen a már csak geokartográfiai tevékenység végzésére szűkült cég is átszervezésre került. Tizenkét év alatt 360 főről majdnem harmadára, 137 főre csökkentve a létszámot, a vezetés átalakította a cég belső szerkezetét. Az egyes részlegeket összevonva, a termelés és a központi igazgatás létszámát csökkentve a kereskedelem megteremtése felé tolt a hangsúlyt (1/c. ábra).

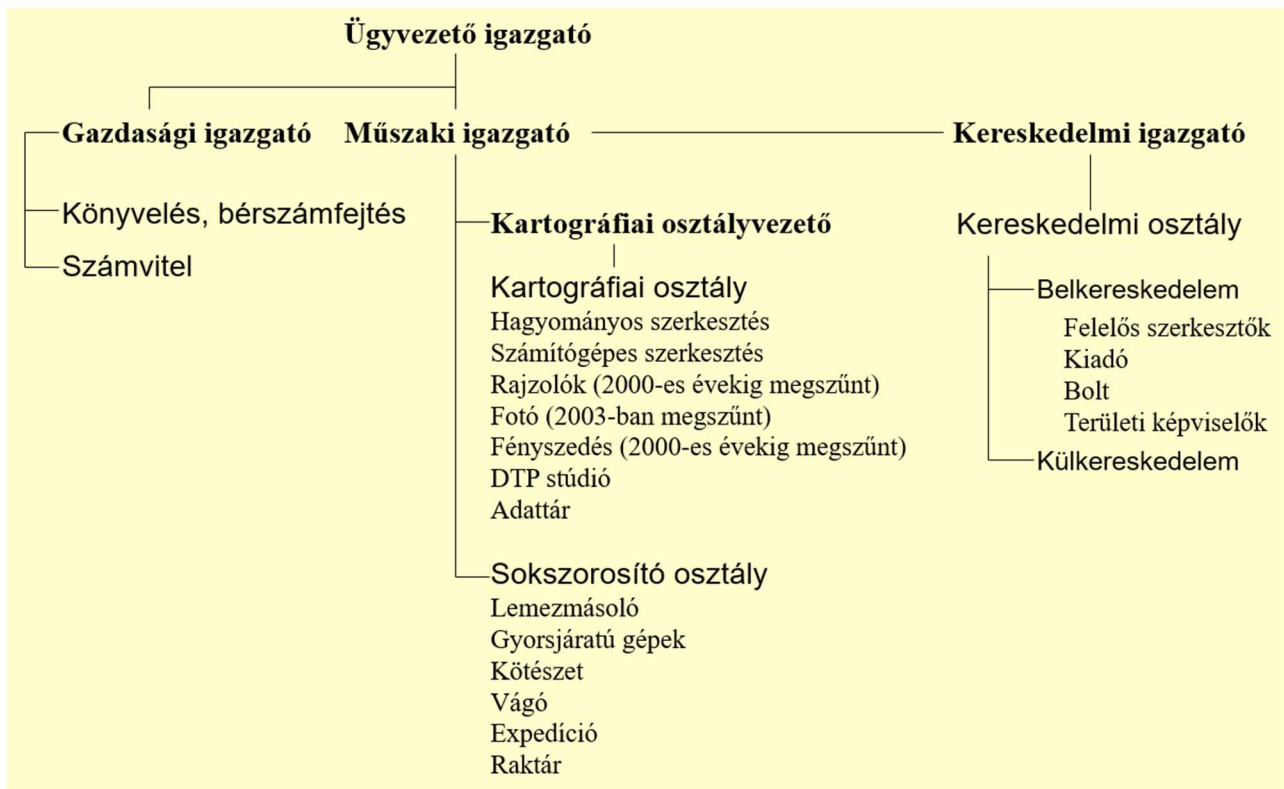
Az európai térképpiac átrendeződése mellett is megőrizte külkereskedelmét, többszöri próbálkozás után kialakította saját nagykereskedelmét, megteremtette a területi terjesztés alapjait, megvalósította az iskolai atlaszok országos terítését, és

sepsiszentgyörgyi székhellyel alapított egy terjesztő céget Romániában. Felújította a '70-es éveket idéző nyomdai környezetet, új négyszínnyomó heidelbergi nyomdagéppel, az országban egyedülálló B/0-ás Stahl hajtogatógéppel, valamint az irkafűzéses atlaszok kötészetét végző irkázógéppel fejlesztette gépparkját. Átalakította technológiáját, és a hagyományosról áttért a számítógépes térképszerkesztésre, ezzel párhuzamosan modernizálta a szerkesztők irodáit. Kialakított egy a kiadványok szerkesztését támogató DTP stúdiót.

Az átalakítások eredményeként 1997-ben sikeresen megszerezte az ISO 14001 Környezetközpontú Irányítási Rendszer; Környezeti Politika, 2001-ben pedig az ISO 9001 Minőségirányítási rendszer; Minőségpolitika minősítéseket.

A szervezet és a technológia átalakítása mellett a cég megkezdte teljes portfóliója megújítását, valamint bővítését. Az eredeti termékpaletta – amely által a cég a nagyközönség számára ismertté vált – több évtizedes munka eredményeként alakult ki. 1960-ig számos kiadvány elkészítése mellett megszülettek az első földrajzi és történelmi iskolai atlaszok, amelyeket az oktatást támogató programjának keretein belül további atlaszok követtek (Első atlaszom, Képes történelmi atlasz, Történelmi Atlasz, Művelődéstörténeti Atlasz). A földrajz, a történelem és az oktatás neves szakembereinek bevonásával készült művekből némelyik harmincnál is több kiadást ért meg. Az iskolai program jelentős részét képviselte a falitérképek gyártása is.

Folytatva a múlt század első felének hagyományait, a nagyközönség számára készülő kiadványok palettáján szerepeltek turisztérképek, várostérképek, valamint Budapest és Magyarország térképei és atlaszai. A hatvanas években készült Képes Politikai

1/c. ábra A Cartographia Kft. szervezeti felépítése 2003-ban, a privatizáció előtt

és Gazdasági Világatlaszt 1985-ben felváltotta az azóta többször megújult Nagy- majd 1992-től Földrajzi Világatlasz, 1991-ben a boltokba került a Történelmi Világatlasz is. Az 1967-ben majd 1989-ben megjelentetett nemzeti atlaszok a hatvanas és a nyolcvanas évek Magyarországa természeti-, gazdasági- és társadalmi állapotának térképes összefoglalói.

Kiemelkedő szerepet játszottak az exportra készülő munkák. A térképvásárlók jelentős része ma sincs tisztában azzal, hogy a hazai boltokban is kapható Bartholomew, Hallwag, Ravenstein vagy Kümmerly borítókban megjelent számos autó- és város-térkép közül sok itthon készült bérmunkában. A – talán legismertebb – FALK város-térképek közül is több tucatnyi született a vállalat műhelyében. Az exportmunkák körét bővítették a francia Michelin cég által bérmunkában készítettet külföldi város-térképek is. A megrendelések jelentős része az évente megrendezett Frankfurti Könyvvásáron született, amelyen – a magyar kiadók között egyedülálló módon – 1969 és 2003 között a vállalat minden évben részt vett.

Az átalakulás során a meglévő és az új kiadványok az AutoCad és Corel szoftverek segítségével számítógépes feldolgozásra kerültek. Számos meglévő kiadvány átszerkesztésre került, amelynek során megszűntek a korábbi torzítások. Új, méret-helyes Budapest, valamint Magyarország térképek és atlaszok készültek (pl. Budapest és környéke atlasz, 1:250 000 autóatlasz). A régiék mellett sok új hazai város-térkép született, bővült a turistatérkép sorozat, és új kiadványokként jelent meg a túratlasz- és az útikönyv sorozat. A változó kerettanterveknek megfelelően korszerűsítette iskolai atlaszait, és egy új történelmi atlással, valamint világviszonylatban elsőként egy irodalom-történelmi atlással lepte meg a hazai iskolákat. A falitérképek gyártásánál gazdasági okokból a nyomdai feldolgozást a színes nyomtató és fóliázó gép váltotta fel. Sepsiszentgyörgyi leányvállalatának közvetítésével a román oktatási minisztérium által engedélyezett, román nyelvű iskolai földrajzi és történelmi atlaszok készültek, valamint 2003-ban megjelent a földrajzi világatlasz román nyelvre fordított változata.

A szigorú piaci körülmények ellenére is képes volt olyan nonprofit jellegű kiadvánnyal bővíteni a térképínálatot, mint a Magyarország atlasza, amely hazánk '90-es évekbeli állapotát bemutató nemzeti atlaszának is tekinthető. Az új időknek megfelelően Budapest és Magyarország térképeit, valamint Földrajzi Atlaszát kiadta elektronikus formában, CD-n is.

A cég bevételében továbbra is jelentős szerepet játszott a bérmunka, azaz a megrendelésre készített térképek, a fotó-, DTP és nyomdai szolgáltatás.

3. A privatizáció és az azt követő évek

A 2003-ban meghirdetett pályázat során a cég menedzsmentje attól való félelmében, hogy az eladás során a patinás vállalat széthullik, maga is pályázni kívánt. Törekvése azonban eredménytelennek bizonyult, mert tőke hiányában nem sikerült olyan konstrukciót létrehozni, amelyben a befektetők között a

menedzsmentnek érdemi beleszólása lett volna a cég további sorsának alakulásába. Mivel a pályázat győztese, a Vinton Kft. bevallottan meg akarta szüntetni a cég egységét, az intézmény igazgatója – aki a dolgozói kivásárlás révén szerzett tulajdonrész – elővásárlási jogával élve egy befektetővel közösen megvásárolta a céget. A Cartographia 50. születésnapjának az évében, öt évtizedes állami tulajdon után magántulajdonba került.

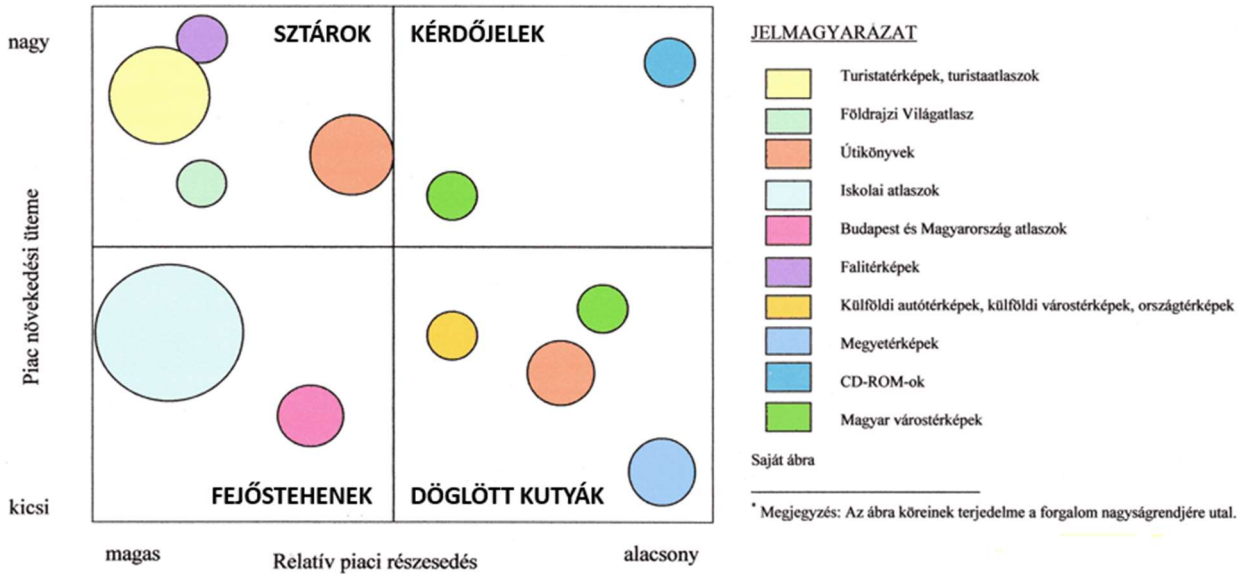
Az új tulajdonossal azonban a menedzsment eben gubát cserélt. A Capital Rt. a pénzügyi befektetői logika szerint nem a tevékenység folytatásában volt érdekelt, hanem a befektetésének összegét szerette volna minél hamarabb, nyereséggel visszakapni. Első lépésben 2004 őszén lecserélte vezetését, majd megkezdte a cég szétdarabolását. 2005-ben eladta a felújított, korszerű, kiváló szakemberekkel rendelkező nyomdát, a gépeket leszerelték, és átköltöztették a vevő nyomaépületébe, 2006-ban pedig két kft-be szervezte ki a lakossági és az iskolai üzletágakat. A két cég kiköltözött a Bosnyák téri épületből. Ezzel párhuzamosan felszámolták az adattárat, valamint a cég dokumentumait őrző irattárat, az ingatlan eladásra került, a nyomda és a szerkesztőség épületét hamarosan fitness center és kínai áruház foglalta el.

A lakossági üzletágat képviselő Cartographia Kft. egy darabig még a Capital Rt. tulajdonában maradt, majd később egy hazai vállalkozó vette meg. Az iskolai programot a Cartographia Tankönyvkiadó Kft. vitte tovább szintén magyar tulajdonos fennhatósága alatt, aki 2012-ben eladta a céget Magyarország egyik legnagyobb tankönyvkiadójának, a Mozaik Kiadónak. A 2003-ban 1,3 milliárdos forgalmú, 1993 és 2003 között végig nyereséges, közepes méretű vállalat egy csapásra két 20-30 fős kisvállalattá zsugorodott. Másfél év alatt felszámolták azt a három lábat, amelyen a cég évtizedekig nyugodott. A likviditást az idegenforgalmi szezonban a lakossági üzletág, az év többi részében a térképes és nyomdai szolgáltatás biztosította. Az évi egyszeri, iskolai atlaszokból származó magas árbevétel pedig lehetőséget nyújtott a fejlesztésekre és az esetleges hitelek törlesztésére. Ez a biztonság egy csapásra eltűnt. A szolgáltatások szinte teljesen megszűntek. A lakossági üzletág kiemelkedő árbevételekre nem számíthatott, ezért komolyabb fejlesztésekbe nem kezdhetett, míg az iskolai kiadványokat gondozó cég egyoldalú portfóliója miatt igen sérülékenyé vált.

Jól szemlélteti mindezt a világ egyik legnagyobb stratégiai tanácsadó cége, a Boston Consulting Group által kidolgozott módszer, a BCG mátrix, amely szerint egy cég termékeit négy csoportba, a sztárok, a fejőstehenek, a kérdőjelek és a döglött kutyák csoportjába sorolhatjuk. Az elnevezések magukért beszélnek, nem szorulnak magyarázatra. A privatizáció előtt, 2004-ben a cég termékei a 2. ábra szerint oszlottak meg.

Az ábrából látszik, hogy a vezető termékek hol foglalnak helyet a piacon, és milyen növekedési lehetőségeik vannak. Kitűnik az is, hogy egyes termékcsoportok magukba foglalhatnak népszerű és kevésbé népszerű kiadványokat. A cég kétféle osztása a termékcsoportokat a 3. és a 4. ábrán látható módon osztotta meg.

A termékcsoportok között nem jelenik meg a cég egyik jelentős kiadványa, a Történelmi Világatlasz. Ennek oka, hogy a

2. ábra A Cartographia Kft. fő termékcsoportjai a cég kettéosztása előtt

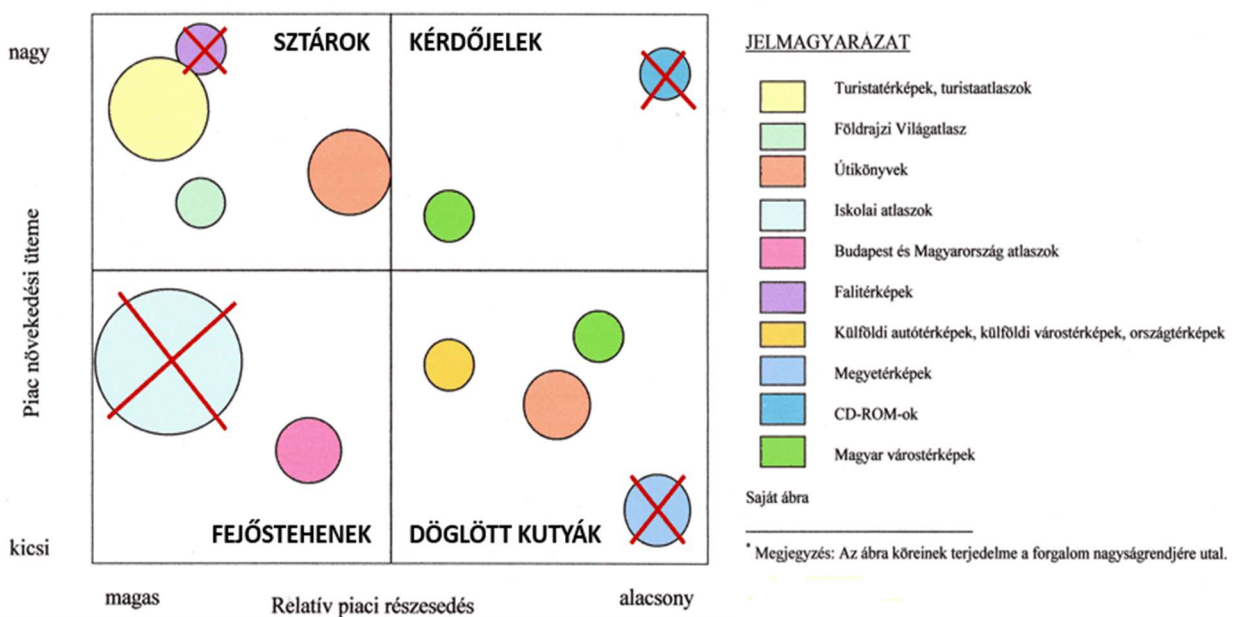
szétváláskor a kiadvány sajátos helyzetbe került. A szerzői jogok kizárólagos tulajdonosa a tankönyvkiadó lett, ám a Cartographia Kft. kiadói jogot kapott az atlasz magyar nyelven történő kiadására. Az atlasz talán a sztárok között szerepelhetne, bár 25 év alatt csak néhány kiadást ért meg.

A megosztást követően a Cartographia Kft. lehetőségeinek megfelelően meglévő kiadványait tartja napra készen, és térképkereskedelmet folytat, ám az elmúlt két évtizedben forráshiány következtében új projektekbe nem tudott belekezdeni, így például kimaradt a műholdas navigáción alapuló alkalmazások készítéséből.

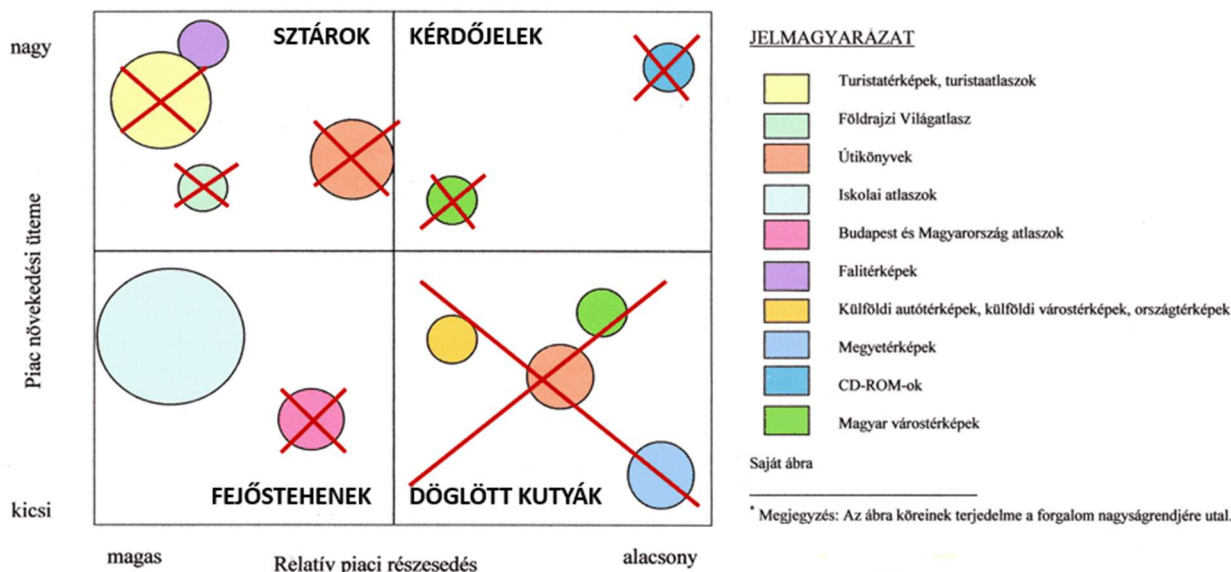
A Cartographia Tankönyvkiadónak lehetősége nyílt fejlesztésekre. 2007-ben indult az iskolákban nagy sikert arató elektro-

nikus, interaktív atlasz sorozata. Kolozsvárott alapított leányvállalatán keresztül adta ki a Cartographia Kft.-től örökölt román nyelvű iskolai atlaszait, valamint újonnan szerkesztett magyar nyelvű iskolai atlaszokat juttatott az erdélyi magyar iskolákba. Új kiadványokként születtek a magyarországi kéttan-nyelvű iskolák számára készített spanyol, német és angol nyelvű iskolai atlaszai. Azonban a 2011-es közoktatási törvény értelmében az állam saját kezébe vette a tankönyvkiadást, így a magánkiadók – köztük a Cartographia Tankönyvkiadó is – kiszorultak az iskolákból, amelynek következtében forgalma a töredékére csökkent, és jelenleg is a fennmaradásért küzd.

A teljesség kedvéért meg kell jegyezni, hogy a szétválással egyidőben, 2006-ban az új tulajdonos Cartographia New Media

3. ábra A Cartographia Kft.-nél maradt portfólió a cég kettéosztása után

4. ábra A Cartographia Tankönyvkiadó Kft.-nél maradt portfólió a cég kettéosztása után

néven alapított egy harmadik kft.-ét. A számítógépes programozással foglalkozó cégnek azonban azt leszámítva, hogy a nevében szerepelt a Cartographia szó, semmi köze nem volt a korábbi Cartographiához, és a korábbi munkatársak közül senki nem került át az újonnan alapított céghez.

4. Összegzés

Összegezve elmondható, hogy a privatizáció a következményeket figyelembe véve nem nevezhető sikertörténetnek. Az egykori, teljes vertikumban működő közép vállalat két résztevékenységeket végző, szervezeti felépítés nélküli – bár az egyes feladatköröknek vannak felelősei – kisvállalattá zsugorodott. Megszűntek a vállalati szabályozás olyan elemei, mint a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ), számviteli politika, iratkezelés, árszabályzat, munkavédelem, kollektív szerződés. A forgalom a töredékre esett vissza, és mind a két cég keményen küzd a fennmaradásért. Ám ennek ellenére térképeik, kiadványaik még mindig megtalálhatók a könyvesboltok és az iskolai könyvtárak polcain. A Cartographia Kft. honlapjáról szabadon átvett idézettel zárva:

„A Cartographia megmaradt a magyar térképészet szakmai műhelyének, munkájával őrizni kívánja a »nemzeti térképkiadó« státuszt. Nem attól lesz egy cég nemzeti, mert állami, hanem attól, hogy tevékenységével mit tesz le a köz javára, az ország asztalára.

Kiadványai többet jelentenek a valóságot pontosan és hitelesen, felhasználóbarátan visszaadó térképénél, atlasznál vagy kalauznál. Bennük kell legyen a térképész lelke is, hogy kreativitással, igéző és mesélő szerkesztéssel felkeltse az érdeklődést, oktasson, tájékoztasson, értéket közvetítsen, vagy éppen utazásra csábítson.”

Irodalomjegyzék

Hegyí Gyula. 1989. A Kartográfiai Vállalat alapítása és fejlődése I. *Geodézia és kartográfia*, 41. évf. 6. sz.

Hegyí Gyula. 1990. A Kartográfiai Vállalat alapítása és fejlődése II. *Geodézia és Kartográfia*, 42. évf. 2. sz.

Hidas Gábor. 2003. Ki és mióta készít térképeket Magyarországon? *Földgömb*, 2002/3. szám, p. 66.

Hidasné Kalmár Katalin. 2004. *Alapvetések a Cartographia Kft. stratégiai irányváltásához*. Szakdolgozat, Modern Üzleti Tudományok Főiskolája.

Klinghammer István – Papp-Váry Árpád Ferenc. 1983. *Földünk tükre a térkép*. Gondolat, Budapest.

Papp-Váry Árpád Ferenc. 2000. *Dinoszauruszból tigris? A Cartographia Kft. stratégiája a magyar térkép- és atlaszpiacra*. Szakdolgozat, Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem.

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság programjairól, híreiről rendszeresen tájékozódhatnak honlapunkon is.

www.mfttt.hu

MFTTT vezetősége

A JÖVŐ HELYMEGHATÁROZÁSI TECHNOLÓGIÁJA

GPS • GLONASS • GALILEO • BEIDOU

Ügyfélszolgálat:
6500 Baja, Szegedi út 121. fsz. 2.
Telefon: +36 79 523 168
E-mail: info@corrigo.hu
www.corrigo.hu

(((corrigo)))

A Magyar Földmérők Arcképcsarnoka

sorozat IV. és V. kötete megvásárolható az
MFTTT titkárságán.

A kötetek ára tagjaink részére 5000 Ft.

MFTTT vezetősége

MFTTT Hírlevél

Az MFTTT az elmúlt hónapokban is több elektronikus hírlevélben tájékoztatta tagjait a földméréssel, térképészettel és távérzékeléssel kapcsolatos aktuális hírekről.

Amennyiben tagja társaságunknak és nem kapott MFTTT hírlevelet, közgyűlési meghívót, kérjük ellenőrizze adatait az MFTTT honlapján!

A honlap bal alsó részén található „Belépés” szekcióban a megfelelő felhasználói név és jelszó megadását követően ellenőrizheti adatait, a megadott elektronikus e-mail címet!

Kérjük ellenőrizze adatait, hogy e-mail hírlevélben is tájékoztathassuk! Ha nem tudja felhasználói nevét, kérjük vegye fel a kapcsolatot az MFTTT Titkárságával az mfttt.titkarsag@gmail.com címen!

MFTTT vezetősége